

ת"פ 13671/04/15 - הועדה המרחבית לתכנון ולבניה "רכס הכרמל" נגד אחמד זידאן חלבי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 13671-04-15 הועדה המרחבית לתכנון ולבניה "רכס הכרמל" 12 יוני 2017
"נ' זידאן חלבי"

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה הועדה המרחבית לתכנון ולבניה "רכס הכרמל"

נגד

הנאשם אחמד זידאן חלבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ד"ר סלמאן חיר - אין הופעה

ב"כ הנאשם: עו"ד אמיר כמאל

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

רקע וכתב אישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של בנייה הטעונה היתר, בלא היתר ובניגוד לתכנית - עבירה לפי סעיף 145 (א) (2) וסעיף 204 (א) לחוק; אי קיום צו הפסקה שיפוטי - עבירה לפי סעיף 240 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו בעלים במושע של 2000/63147 חלקים בלתי מסוימים המהווים 1,333.3 מ"ר מתוך חלקה 46 בגוש 11519 מאדמות הכפר דאלית אל כרמל ששטחה הכולל 42,098 מ"ר (**להלן: "המקרקעין"**), יתרת החלקה נמצאת בבעלותם של אנשים פרטיים נוספים.

המקרקעין נמצאים בתוך מרחב תכנון המאשימה, ויעודם הוא לחקלאות בהתאם לתכנית עד/300. במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בסמוך ל-22.09.14, הכשיר הנאשם את שטח המקרקעין, בצע חפירת ושינוי טופוגרפיה לרבות יציקת כלונסאות וקומת מרתף, וזאת כשאינו בידן היתר כדין לאמור, בניגוד לתכנית הנ"ל, וכן להוראות התוספת הראשונה לחוק.

ביום 1.10.14 הוצא צו מנהלי להפסקת עבודות הבניה הנ"ל.

ביום 4.11.14 או בסמוך לכך, המשיך הנאשם את ביצוע עבודות הבניה.

בעקבות האמור, ניתן ביום 13.11.2014 לבקשת המאשימה, צו הפסקה שיפוטי במעמד צד אחד, במסגרת תיק צ"א 16763-11-14, אשר הומצא לנאשם ביום 16.11.14 (להלן: "הצו השיפוטי").

ביום 18.3.15, או בסמוך לכך, המשיך הנאשם את בצוע הבניה המתוארת אגב הפרת הצו השיפוטי, והיא הגיעה למצב של שלד בן שני קומות בשטח כולל של 246 מ"ר.

במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם עבירה של בניה הטעונה היתר ללא היתר, ובניגוד לתכנית.

לפי כתב האישום המתוקן, אגרת הבניה שעל הנאשם לשלם אילו היה מקבל היתר כחוק 10,470.4 ₪ וכפל אגרה 20,940.8 ₪.

יוער כבר עתה, כי בישיבת יום 6/3/17 תוקן כתב האישום בפני המותב הקודם שדן בתיק (כב' השופט ע. קוטון), כך שהיקף הבנייה הועמד על 246 מ"ר במקום 320 מ"ר, אך סעיף 10 שהיה אמור להיות מתוקן בהתאמה, לא תוקן. יחד עם זאת, לצורך גזירת העונש ולטובת הנאשם, יוצא ביהמ"ש מנקודת הנחה, כי האגרה הינה פונקציה של 32.62 ₪ לכל מ"ר שנבנה שלא כחוק, כהצהרת התובע (עמ' 14 שורה 23).

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה מציין כי טמונה חומרה רבה במעשיו של הנאשם, אשר מצא לנכון לשיטתו לבצע בנייה ללא היתר, ולהפר צו שיפוטי. ב"כ המאשימה מוסיף כי מדובר בנאשם משכמו ומעלה, כפי הבנתו מעדי האופי ומעדי האופי אשר העידו בפני בית המשפט.

עם זאת, הוא מציין כי אין להקל ראש במעשיו של הנאשם, וכי מדובר בעבירות החותרות תחת שלטון החוק, ולצד עבירות אלו רווח כלכלי בלתי מבוטל.

ב"כ המאשימה מציין את השלכותיה מרחיקות הלכת של הבנייה הבלתי חוקית, הפוגעת בשלטון החוק והאינטרס הציבורי. בנוסף, היא נעשית ללא פיקוח הרשויות ובקרה, כאשר לצידה רווח כלכלי בלתי מבוטל.

ב"כ הנאשם ציין, שהנאשם הודה בעובדות כ"א מתוקן וחסך מזמנו היקר של בית המשפט והצדדים. מדובר בנאשם בן 63, אב ל-4 ילדים בנים, כולם שירתו בשירות סדיר בצה"ל ושלושתם עדיין משרתים בשירות קבע ויש לקחת את תרומתו ותרומת משפחתו לציבור.

עוד הוא מציין את עדי האופי, אשר מסרו לבית המשפט על ההיסטוריה הצבאית והחברתית המכובדת של הנאשם. מדובר באדם שתרם רבות לחברה הדרוזית והחברה הישראלית, כאחד. לגישתו של הסניגור המלומד, מדובר במקרה חריג מאוד בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, אשר בניו נקלעו למצב בלתי אפשרי, כאשר כיאה וכמקובל בחברה הדרוזית, דור ההמשך, היינו, האוכלוסייה הצעירה שמקימה בית, מתגוררת סמוך להורים בכפר באדמה השייכת למשפחה.

בהקשר זה ביקש הסיניגור שבית המשפט ייקח בחשבון את מצוקת המגורים במקום כמו גם את הבעיות התכנוניות עליהן העידו ראשי הרשויות בעבר ובהווה שהעידו לזכות הנאשם.

הנאשם חזר אף הוא על מצוקת הדיור במקום לדור הצעיר וטען שנקלע בעל כורחו לבצע את הבנייה הלא חוקית מחשש שיאבד את בנו. הוא ביקש שבית המשפט יתחשב במצוקה זו ובמצבו הכלכלי וטען כי לא יוכל לעמוד בקנס גבוה כפי שמבוקש ע"י המאשימה והדבר עלול להוביל אותו לחרפת רעב.

דין והכרעה עונשית:

(א) הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

עבירות התכנון והבנייה הן תופעה רחבת היקף, אשר פוגעת במרקם התכנוני במדינה. בנייה דורשת בראש ובראשונה קבלת אישור והיתר מאת גורמי התכנון המוניציפליים והמחוזיים. גופים תכנוניים אלה מופקדים על מרקם התכנון והפיתוח למגורים, תעשייה ומסחר. הם בוחנים את השתלבותה של הבנייה, במרקם הבנייה הסביבתי, בראי התכנון הקיימות לאיזור הספציפי, את השלכותיהן לשכנים, לסביבה, לתשתיות כמו תנועה, מים וביוב, חשמל וכו'.

ראו גם: ע"פ 578/78 מדינת ישראל נ' עיסה פ"ד לו(1) 723, 724-725 (1978);
רע"פ 8701/08 וונש נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה לודים (3.6.2009);
רע"פ 6665/05 מריסאת נ' מדינת ישראל (17.5.2006);
רע"פ 2809/05 טסה נ' מדינת ישראל (22.5.2005).

תהליך הפיקוח והאסדרה החקיקתי שבחוק התכנון והבניה, תכליתו להביא לאיזון ראוי, בין קניינו הפרטי של אדם במקרקעין, וזכותו לפתח מקרקעין אלו ולבנות עליהם, לבין זכויות הקניין של זולתו, במקרקעין הגובלים, לרבות, זכויות מעין קנייניות, כגון שימוש סביר בדרכים, תשתיות, וכו'.

כפועל יוצא מכך, אדם שבונה ללא קבלת אישור והיתר מוקדם, לא זו בלבד שהוא נוטל את החוק לידי, ומפגין זלזול מוחלט בציבור שכניו, אלא, למעשה הבנייה הלא חוקי עלולה להיות השלכה תכנונית רחבת היקף. הוא עלול לשנות את פניה התכנוניים של הסביבה, לפגוע ולהעמיס על תשתיות קיימות, לשנות את המרחב הבנוי באופן שאינו מקובל, ועוד.

צו ההפסקה המנהלי שניתן לבנייה הלא חוקית שבנה הנאשם ביום 1.10.14 וצו ההפסקה השיפוטי שניתן ביום 13.11.14 בעקבות הפרת הצו המנהלי, באו לקדם תרופה למכה, לגדוע את ההפרה של החוק והפגיעה במרקם התכנוני והסדר הציבורי ולמנוע יצירת עובדות בשטח.

צווים אלה, נותנים ביטוי לזכויות הפרט והכלל, החוסות תחת כנפיו של הוראות חוק התכנון והבניה, ותכליתם לבצר את שלטון החוק ולשמור על הסדר התכנוני. הפרתם ע"י הנאשם מאיימת על שלטון החוק ומכרסמת בו.

בהקשר זה, מעשיו של הנאשם, אשר נטל את החוק לידי, וביצע בנייה רחבת היקף, ללא היתר, והפר צווים אלו, תוך בנייה רחבת היקף (246 מ"ר, שלד בן שני קומות, לפי כתב האישום המתוקן), הם מעשים חמורים, אשר חותרים כנגד הוראות חוק התכנון והבניה ושלטון החוק.

במעשיו אלה, פגע הנאשם בערך החברתי המוגן החוסה בחוק, פגיעה המצויה במדרג הבינוני-גבוה.

(ב) מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, הכוללות בנייה לא חוקית, ואי קיום צו שיפוטי נעה בין קנס של 30,000 ₪ ועד לקנס של 100,000 ₪, התחייבות כספית שנעה בין 30,000 ₪ ועד לסך של 80,000 ₪, מאסר על תנאי. לצד מרכיבי ענישה אלה, נוהגים בתי המשפט ליתן צו הריסה וצו לאיסור השימוש במבנה הלא חוקי, וכן לחייב באגרה בגובה של 32 ₪ לכל מטר מרובע שנבנה ללא היתר.

(ג) נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמת הנאשם לצורך קביעת מתחם העונש ההולם:

בקביעת מתחם העונש ההולם, למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב המעשה, בנסיבותיו, וכן מידת האשם שהפגין הנאשם באירוע העברייני. בקביעת מתחם זה, מתחשב בית המשפט, בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה, יחד עם מידת האשם שמפגין הנאשם באירוע.

כפי שכבר הוטעם, עצם הבנייה, רחבת ההיקף, באופן לא חוקי, ללא היתר מוקדם, ואף לא מאוחר, די בה כדי לבטא את עצמת החומרה שיש בדברים. חומרה זו מתעצמת, בשים לב לכך שכנגד הנאשם ניתן צו שיפוטי המורה לו להרוס את המבנה הקיים.

מדובר בבנייה לא חוקית, בהיקף נרחב כמפורט להלן, כאשר עובר לבנייה הכשיר הנאשם את שטח הקרקע עליו בנה, ביצע חפירות, שינוי טופוגרפי של השטח, לרבות יציקת קלונסאות בקומת מרתף.

לא זו אף זו, ביום 1.10.14, הוצא צו מנהלי להפסקת עבודות הבנייה הללו, ולמרות זאת, הנאשם המשיך בביצוע הבנייה הלא חוקית. בעקבות כך, ביום 13.11.14, ניתן צו הפסקה שיפוטי, אשר הומצא לנאשם ביום 16.11.14, ואף צו זה, לא מנע מהנאשם להמשיך ולבנות את הבנייה הלא חוקית, והגיע למצב של שלד של בית, בין שתי קומות, בשטח כולל של 246 מ"ר.

עוד יצוין, כי לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, אגרת הבנייה שהיה עליו לשלם, אילו היה מקבל היתר כחוק, עמדה על סך של כ- 8,000 ₪.

יחד עם זאת, ועל אף שהמעשים משקפים, ללא כל צל של ספק, זילות כלפי צו שיפוטי והפרת הסדר התכנוני ציבורי, ופגיעה בשלטון החוק, מצוות המחוקק היא, למוד לו, לפורע החוק, עונש כמידתו. מידת העונש נמדדת לנאשם, תוך שמירה על "יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב לחוק העונשין).

לצורך כך, מתחשב בית המשפט בשורה של קריטריונים המנויים בחוק, בין היתר, מתחשב בית המשפט בנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה; הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה; יכולתו להימנע ממעשה העבירה ומידת השליטה שלו על המעשה, ועוד שורה של שיקולים (סעיף 40ט לחוק העונשין).

בנדוננו, יש לקחת בחשבון את המכלול הנסיבתי, האופף את העבירות שביצע הנאשם.

הסניגור המלומד הדגיש בטיעוניו, כי מדובר בנאשם, עטור שבחים, בן 63, אב לארבעה בנים, אשר נאלץ לדבריו לבצע את העבירה, הואיל ובנו נישא וכיאה וכמקובל בחברה הדרוזית, שהינה חברה מסורתית, הוא חייב להתגורר באותו כפר של הוריו.

עוד נטען, כי במקום קיימת מצוקה תכנונית מוכרת וידועה, כאשר בעניין זה, תולה הסניגור, יחד עם יתר עדי האופי, וביניהם ראשי הרשות לשעבר, שעוד נשוב לדבריהם, את האשם, בהעדר ראייה תכנונית רחבת היקף, אשר אינה נותנת מענה ראוי לחברה והאוכלוסייה הדרוזית המתרחבת במקום.

הודגש בפני בית המשפט, כי הנאשם תפס את הבעייתיות אליה נקלע בנו, שנעדר קורת גג במקום, כמצוקה של ממש, ולתפיסתו, חשש שאם לא יבנה לו בית לצדו, יאבד את יקירו, ויחריב אף את נשואיו.

בכל הנוגע למצוקת הדיור במקום, ולסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה בה הורשע, העידו מס' מכובדים, אשר היו ראשי הרשות, או ישבו בגופים המופקדים על נושא התכנון והבניה, ביישוב דלית אל כרמל, ובהם כב' ראש הרשות המכהן מר רפיק חלבי, הכל כמפורט להלן.

מר פאמי חלבי, ראש מועצת דלית אל כרמל לשעבר, בין השנים 1989 ועד 1998, צידד בעמדת הסניגור. מעבר לשבחים שחלק לנאשם, הוא הבהיר, כי הוא מעורב מאוד במצוקה התכנונית של הצעירים המבקשים להתיישב במקום, לבנות משפחות, ולהתרחב, וציין כי הצעירים הדרוזיים נמצאים **"במצוקה אדירה ומי שלא מבין את המצוקה של הצעיר הדרוזי, עושה עוול לעדה הדרוזית. יש מצב קשה מאוד. יש ילדים בוגרים שצריכים קורת גג ואין אפשרות היתר בנייה, מה יעשה אזרח בשוק, בית המשפט צריך להבין שכולנו בעד חוק, אתם עושים עוול לצעירים הדרוזיים. הנאשם עשה כל מה שצריך כדי לקבל היתר בנייה, קודם המדינה, אחר כך הרשות המקומית, לא עשו מה שצריך לעשות. אף אחד לא רוצה להיות עברייני, מי שבונה בלי היתר, מסכן. הוא חי עם חרדה מצו הריסה"** (עמ' 13 שורות 13 עד 18; בכך חזר על עמדתו אותה ביטא בפני כב' השופט ע. קוטון ביום 6/3/16, שם בעמ' 8, טרם שהועבר התיק למותב זה).

דברים דומים ביטא ד"ר אכרם קסום, חבר כנסת, במכתב ששיגר לבית המשפט, במקום עדות אופי עבור הנאשם. חבר הכנסת הנכבד, הבהיר לבית המשפט כי הנאשם **"נאלץ להתחיל בבניית בית בשכונה שהתכנון בא [צ"ל בה - ש.ב.] התחיל בשנת 2010 ועד היום לא הבשיל לתכנית מאושרת נוכח בירוקרטיה של מוסדות התכנון המקומיים והמחוזיים והפך להיות עברייני בעל כורחו"**.

עוד הבהיר, כי בשנים 2003 ועד 2008, שימש כראש עריית עיר כרמל (איחוד הרשויות דלית אל כרמל ועוספיה), וכן שימש כיו"ר הוועדה המקומית רכס הכרמל. הוא הגיע, לדבריו, **"למציאות של העדר תכנון מאז שנת 1994"** והחל ביוזמות של קידום תכנון תהליכים שאורכים זמן **"לאחר חדלות רבת שנים"**.

דברים אלה נתמכים גם במכתבו הרהוט של ד"ר רמזי חלבי, ראש מועצת דלית אל כרמל, שאף הוא כתב מכתב במקום עדות אופי, עבור הנאשם, ובו הדגיש בפני בית המשפט, כראש המועצה המקומית דלית אל כרמל לשעבר, וכיועץ אסטרטגי במרכז השלטון המקומי כיום **"שההזנחה והפיגור בתכנון גרמו לאלפי משפחות לבנות באדמתם, ללא היתר בנייה כחוק, עקב העדר אלטרנטיבות"**.

ראש הרשות המכהן, מר רפיק חלבי, העיד בפני המותב הקודם (כב' השופט ע. קוטון, שם בעמ' 8 לפרוטוקול), ומסר

פרטים עדכניים יותר. לדבריו, כשנכנס לתפקיד בנובמבר 2013, מצא, כי כ- 75% מהבתיים בדלית אל כרמל בנויים ללא היתר בניה. לא פחות חמור מכך, מסר כי **"לא היתה שום תוכנית מפורטת בדלית אל כרמל"** עובר לעדותו (חודש מרץ 2016) בוצעה הפקדה של תוכנית מפורטת, הכוללת את השכונה בה ממוקם הבית אותו בנה הנאשם, וזאת לאחר **"עיוכים מסיבות תכנוניות שנמשכו הרבה מאוד זמן"**. עוד הוסיף, כי **"הנאשם והבן שלו הם קורבן של הזנחה שנמשכה הרבה מאוד שנים..."** והביע את התקווה שעם הפקדת התוכנית המפורטת יבוא שינוי בנושא כאוב זה ואף הנאשם יקבל היתר לבניה.

עדויות אלו, מתנקזות, לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (סעיף 40ט(5) לחוק העונשין). המחוקק קבע, בהוראת החוק האמורה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב, בין היתר, בסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה. עוד קבע המחוקק, בסעיף 40ט(ב), כי בכל הקשור לנסיבה מהסוג המנוי לעיל, היורדת למניע שהוביל לביצוע העבירה, על בית המשפט להתחשב בה, ככל שהוא סובר, שהיא מפחיתה את חומרת מעשה העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

הנה כי כן, על אף שאין להצדיק, בשום דרך שהיא, את הבנייה הלא חוקית שביצע הנאשם במקרקעיו ואת הפרת הצווים, הרי שלא ניתן להתעלם מאוזלת היד התכנונית עליה מעידים, שורה של ברי סמכא, לא פחות מאשר מס' ראשי הרשות הספציפית, אשר הודו, בקולם, בקיומם של מחדלים תכנוניים.

לעדותם של ראשי הרשות הנכבדים, הצטרפה גם עדותו הכתובה של חבר כנסת נכבד, שעמד אף הוא בראש עיריית היישוב דלית אל כרמל, נשא בתפקיד תכנוני רם חשיבות כאשר שימש כיושב ראש הוועדה המקומית לתכנון ובנייה העומדת בחוד החנית התכנונית המוניציפלית ביישוב.

עם זאת, בצד ההבנה את המצוקה האמורה, חשוב לחדד ולהדגיש, כי העובדה שקיימת מצוקת דיור לצעירים בני המקום ומצוקה תכנונית (אשר יש לקוות תבוא על פתרונה נוכח דברי ראש הרשות המכהן), אין בה כדי להתיר את הפרת החוק, או להתיר את הפרתם של צו מנהלי ושיפוטי שניתנו כנגד הנאשם והורו לו להימנע מבנייה. הצדקת בניה לא חוקית והפרת צווים במיוחד צווים שיפוטניים, כמוה כזריעת זרעיה של אנרכיה, שסופה מי ישרנו, ולכך בית המשפט לא יתן את ידו.

אך לצד דברים אלה, כאשר המחוקק עצמו מצווה את השופט היושב בדין לשקול את המניע שהביא את הנאשם לעבור את העבירה ונוקט במפורש בלשון **"הסיבות שהביאו את הנאשם לעבור את העבירה"** (סעיף 40ט(5) לחוק העונשין), בית המשפט לא יוכל ואף לא יתעלם מהתשתית הראייתית שהניחו לפתחו ראשי הרשויות, שלא נסתרה בראיות ע"י המאשימה, ונקבע בזאת כי יש בכך נסיבה מקלה לעונש (סעיף 40(ג) לחוק העונשין).

ד) מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם באירוע, וזאת על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה בנסיבותיו, ומידת האשם הגבוהה שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו הוא ראוי.

בנסיבות המקרה, לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מידת האשם העולה ממעשיו של

הנאשם, הנסיבות הכרוכות בביצוע העבירה, סבורני כי העונש הראוי לנאשם הוא מאסר מותנה מתון אשר ישקף הלימה ראויה לעבירות החמורות שעבר הנאשם לרבות הפרת הצו השיפוטי, קנס שנע בין 15,000 ₪ ל-50,000 ₪, התחייבות כספית שתנוע בין 25,000 ₪ ל-60,000 ₪, כאשר לצד ענישה זו, יינתנו צווי הריסה, צו איסור שימוש, וחויב באגרה בהתאם להיקף הבניה.

ה) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות, וזאת ככל שסבר בית המשפט, שיש ליתן להן משקל, בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

בנדונו, מדובר בנאשם בן 63, נעדר עבר פלילי, אדם אשר תרם רבות למדינה, אב לארבעה בנים, שלושה מהם עדיין משרתים בשירות קבע בצה"ל.

יש ליתן את הדעת לכך שהעונש שיוטל עליו לרבות הסנקציות הכספיות יפגע בו ובבני משפחתו.

הנאשם עבד במערכת הבנקאית כ-20 שנה, כיום הוא פנסיונר.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט.

כל עדי האופי, כולם, דיברו בשבחו של הנאשם ושימשו לו מליצי יושר. אחד אחרי השני, הדגישו את עשייתו במהלך השנים, את תרומתו למדינה ולחברה. כך למשל, סיפר מר לביב טריף, קצין בכיר במילואים, שהייתה לו קריירה צבאית עשירה, מתפקיד מ"מ ועד לתפקיד סמח"ט, כי הוא הקים את הגדנ"ע הדרוזית והנאשם הגיע אליו טירון, אחרי מלחמת יום כיפור.

העד מסר על יושרתו המרשימה של הנאשם, אומץ ליבו, תרומתו לזולת, הסיוע הרחב שהעניק לאנשים במחלקה. הנאשם נפצע במהלך קורס מכי"ם והיה אמור לצאת לקורס קצינים, ולמרות הפציעה, השלים את הקורס. הפציעה קטעה את הקריירה הצבאית שלו. למרות דרגתו הזוטרה של הנאשם באותה עת, העד שהיה כאמור קצין בכיר מאוד בצבא, סמך עליו מאוד, בשל תכונותיו הערכיות, ונתן לו תפקיד של קצין.

קצין בכיר זה במיל' הביע צער וכאב על כך שאדם כמו הנאשם מגיע למצב שארבעה בניו, ששירתו בצה"ל, ביחידות קרביות, נאלץ, לשיטתו, בעל כורחו, להפר את החוק, על מנת לבנות לבנו בית, ונמצא במצב שהוא צריך לתת דין וחשבון פלילי על מעשיו.

מר פהמי חלבי, ראש מועצת דלית אל כרמל, אף הוא הדגיש את הצדדים הערכיים בנאשם, תוך שהוא מציין כי מדובר בערכים השאובים מדורי דורות במשפחתו של הנאשם, אשר תרמו למדינה. עוד ציין, כי מדובר במי שהתגלה כבר מגיל צעיר כמנהיג.

יתר עדי האופי שהעידו לנאשם דיברו בשבחו וכאמור את עיקר הדגש בטענותיהם הפנו להיבט התכנוני במקום תוך הדגשת מצוקת הדיור לדור הצעיר ולמניעים שהובילו את הנאשם לבצע את הבניה הלא חוקית.

(ו) העונש המתאים:

בסופו של יום, לאחר שבית המשפט נתן לתוך קדירת השיקולים, את הערך החברתי בו פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בערך זה, את דרגת האשם שהפגין במעשיו, את היקף הבניה, הנסיבות שאופפות את ביצוע העבירה ונזקיה, לרבות את הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה, את הנסיבות האישיות של הנאשם שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובהן מיהותו של הנאשם, תבנית נוף חייו, מעשיו, פועלו - נמצא לקבוע כי העונש המתאים לנאשם הוא קנס שלא יעלה על 20 אלף ₪ לצד חיוב באגרת בניה בסך 32.62 ₪ לכל מ"ר לכל היקף הבניה ללא כפל אגרה, התחייבות כספית מרתיעה שלא תעלה על 40 אלף ₪ ומאסר מותנה מתון. הכל לצד צווי הריסה ואיסור שימוש מושהים, על מנת לאפשר לתוכנית המפורטת שהופקדה, הנוגעת לשכונת אלוואצה, עליה הצהיר כב' ראש הראשות המכהן מר רפיק חלבי, ליטול תוקף, ואולי לאפשר בכך את הכשרת הבניה בהתאם לדרישות הגופים התיכנוניים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר של 28 יום על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יורשע בתוך תקופה זו בעבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך של 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10/7/17 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן עד לסילוקו המלא. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 40,000 ₪ להימנע בתוך 3 שנים מהיום לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה. לא יחתום יאסר למשך 30 יום או עד שיחתום - המוקדם מביניהם.

הנאשם ישלם לגופי התכנון ברשות המקומית דלית אל כרמל אגרת בניה בסך של - 8,000 ₪

צווי הריסה ואיסור שימוש - ניתן בזה צו הריסה וצו איסור שימוש ביחס למבנה הלא חוקי נשוא כתב האישום.

עיכוב ביצוע צו ההריסה - צו ההריסה מושהה בזאת לפרק זמן של 180 יום מהיום.

תנאי מוקדם לעיכוב הביצוע הוא חתימה על ההתחייבות הכספית הנ"ל ותשלום מלוא אגרת הבניה או מתן ערובה כספית לתשלומה להנחת דעתה של הועדה המקומית לתכנון ובניה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י"ח סיוון תשע"ז, 12/06/2017 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט

קלדנית: הילה